

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 118.

Elleve Session.

74de Møde.

Mandagen den 2den April Kl. 3 $\frac{1}{2}$.

(Forsat.)

Drejer: Jeg skal i dette Diebst blot gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at mod § 2 i det foreliggende Lovforslag taler en væsentlig Deel af de Grunde, der have bevæget til ikke at gaae ind paa en Paragraph i det Lovforslag, der blev afgjort i forrige Møde. Jeg kan ikke see rettere, og jeg skal derfor forbeholde mig det Forbehold, naar Lovens paragraphvits kommer under Forhandling. Jeg skal hertil føie, at der ogsaa fra Formens Side forekommer mig at være en Deel at indvende mod denne § 2. Det forekommer mig at den hele Redaction af denne Paragraph er i høi Grad mangelfuld, saa mangelfuld, at det synes mig, at der med langt større Føie kan gjøres formelle Indvendinger mod denne Paragraph end mod den Beslutning, der tidligere er tagen her i Thinget. Jeg skal ikke nu gaae nærmere ind derpaa, men kun specielt fremhæve det sidste Punktum, hvor det hedder: „Saafermt det ved Rønningens Fastsettelse er paa tænkt at give vedkommende Embedsmand Adkomst . . ., da maa dette Tillæg søges paa en Tillægsbevilling“. Det forekommer mig virkelig ikke, at der er nogen ret Mening deri; idetmindste fatter jeg den ikke, førend jeg bliver bedre opløst.

Justitsministeren: Med Hensyn til hvad den ærede Landstingsmand nu yttrede,

skal jeg tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at der ikke kan gjøres en saadan Indvending mod § 2 som den, han nu gjorde. Indholdet knytter sig til de Bestemmelser, der allerede ere vedtagne ved Finantsloven. Der bliver altsaa kun Spørgsmaal om en Bemyndigelse, og i den Henseende vil der, efter hvad der hidtil er passeret, Intet være at erindre med Hensyn til Bestemmelsen. Med Hensyn til Redactionen finder jeg for mit Vedkommende ikke heller, at der kan være Noget, som fra Justitsministerens Side kan fremkalde nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa den omhandlede § 2, og der vil saaledes fra min Side ikke være Noget imod, at Lovforslaget bliver vedtaget, som det foreligger.

Drejer: Jeg skal til hvad den høitærede Justitsminister yttrede blot bemærke, at idet dog ikke forekommer mig, at Bestemmelsen her i § 2 er overeensstemmende med den paagjældende Bestemmelse i Finantsloven, og at den blot gaaer ud paa at give en Bemyndigelse; thi Udtrykkene ere her ganske bestemte: „Der skal v. s. v.“. Altsaa gjælder det her ikke om en Bemyndigelse, og forsaavidt der dog virkelig ikke laae Andet heri; end hvad der allerede findes i den Bestemmelse; der er tagen i Finantsloven, forekommer det mig saameget mere overflødig at beholde en Bestemmelse her, der dog virkelig synes ikke at høre til det, Lovforslaget egentlig gaaer ud paa, nemlig en Forlængelse paa 1 Aar af Lovens af 30te Decem-ber 1858.

Justitsministeren: Det er ganske vist, at § 2 gjør en Forandring i det, der er ved-